

2. Den danske Folkeskole skal have sit Maal i sig selv og ikke betragtes som Forskole for en videregaaende Undervisning.
3. Den private Skole støttes saa rigeligt, at den fortsat er i Stand til at byde sine Elever en Undervisning, der staar paa Højde med den offentlige Skoles, og saaledes at ogsaa økonomisk svage Hjem magter at sende deres Børn dertil.
4. Folkeskolen bør hvile paa Folkekirkens evangelisk-lutherske Bekendelses Grund. Kristendomsundervisningen opretholdes.
5. Færdighedsfagene, Dansk, Regning og Skrivning, gives en fremskudt Plads i Undervisningen.
6. Ungdomsskoler, der har til Formaal at give Eleverne en almen Uddannelse, bør i øget Omfang støttes som Led i Folkets aandelige og legemlige Dygtiggørelse. Aften- og Ungdomsskoler samt Højskoler, Landbrugsskoler, Husholdningsskoler, Tekniske Skoler og andre Fagskoler og Kursus bør nyde en offentlig Støtte, der i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, staar i Forhold til den kulturelle Værdi og faglige Dygtiggørelse, disse Skoler har bibragt Ungdommen. Den Støtte, der ydes til Ophold paa de nævnte Skoler, bør være ligelig for alle Erhvervsgruppers Ungdom.
7. Lærernes Selvstændighed og Frihed i Undervisningen skal sikres, saaledes at man ikke ved vilkaarlige Bestemmelser fra overordnede Myndigheders Side kan give Undervisningen en Tendens mod Ensretning.
8. Læreruddannelsen bør foregaa saaledes, at de Lærerkæfter, der udgaar fra Seminarierne, ikke blot møder med undervisningsmæssig Duelighed, men ogsaa med Forstaaelse af den Befolkning, de skal tjene. Ligeledes bør Adgangen til Seminarierne være saaledes, at man ikke forhindrer den folkeskoleuddannede Mand eller Kvinde Optagelse.
9. Privatseminarierne bør nyde en økonomisk Støtte, der sætter dem i Stand til at give deres Elever samme Vilkaar og samme Undervisning som den, der bydes paa Statsseminarierne.